

आदिक

संन्यासविधि



(1)

सन्धाः

९

श्रीगजाननाय नमः अथ सन्धा सकर्तारं प्रति ब्रह्मानन्दीयपद्धतिमनुसृत्य प्रयोगमात्रमु-
च्यते तत्रादौ ओषासनाग्नियजमानं प्रतितादृशविधुरं प्रतिचप्रयोगः तत्रादौ निस्पृहः सर्वतः
शांत इत्यादि लक्षणे युक्ते भिक्षुं गुरुं संशोध्य तन्निकटे वर्षमेकं षण्मासं त्रिमासं मासं वा व-
सनूयति धर्मासं वीक्ष्यमाणः सर्वेषां त्यजन् निषिद्धप्रतिग्रहाच्चिद्वृत्तोगा यत्री जपतद्वा-
ध्याय जपकूशमाण्डहोमरूपपुरश्चरणमादौ कृत्वा गुरोराज्ञां च लब्ध्वा उदगयनादौ प्रश-
स्ते काले सन्धा समाप्ते कस्माज्जिदिन्मायान्तिथौ कृतमाध्याह्निकः सायाह्ने गंगादौ देश-
कालौ संकीर्त्य अमुकशर्मणो मम करिष्यमाणः सन्धासे योग्यता सिद्ध्यर्थं चतुः कृच्छ्रात्मकप्रा-
यश्चित्तं प्रतिहृद्भूमे कैकगे निष्क्रय इत्यद्वारा अहमाचरिष्ये इति संकल्प्य कृच्छ्रप्रत्यान्नायगे-
निष्प्रय इत्यंब्राह्मणेभ्यो दातुमहमुत्सजे इति संकल्प्य पूर्वकं ब्राह्मणेभ्यो दत्वा एकादशपांदा

राम

९

(A)

दशां वा ब्रह्मरात्रिर्यथा भवति तथा श्राद्धाचारमेतत् तत्र सन्नासेधिकारार्थं स्वस्य नवश्राद्ध
षोडशश्राद्धो निचसाग्निः पार्वणविधिना त्रिरत्रिकस्त्वेको द्विष्टविधिना कुर्यात् सपिण्डीक
रणमधिके षोडशितोक्तं तत्कर्तव्यं चिकीर्षायां तदपि कार्यम् एवं नवश्राद्धादीनां प्रयोग
स्तु ब्रह्मानदीयपद्धतौ ज्ञेयः केचित्तु नवश्राद्धादेः सपिण्डीकरणस्य च नावश्यकत्वं
अन्युताश्रमपद्धतौ अनुक्तत्वात् आचारामावाचेति वदन्ति अथाष्टौ श्राद्धप्रयोगः तत्रा
पस्तंबयजमानकर्तृके अग्नौ करणहोमसंज्ञे ऊहस्यासंभवात् पिंडदाने विकल्पदर्शना
त्संकल्पविधिरेवावतिष्ठते आश्वलायनानां तु स्वाहाकारेण वाग्निपूर्वं यज्ञोपवीतीत्य
ग्नौ करणे विधेराम्नानात् पिंडदाने विकल्पदर्शनात् पार्वणविधिरेव तत्रापस्तंबानां प्रयो
गः श्राद्धपाकारमेव वा न्येन वैश्वदेवं कृत्वा ततो नद्यादौ गत्वा प्राश्नुवो यज्ञोपवीती

(2)

स.

२

यवसहितजलेनश्राद्धदेवतानांतर्पणमादौकुर्यात् तर्पणप्रकारस्तु ब्रह्माण्तर्पयामि॥
विष्णुं० महेश्वरं० देवर्षीं० ब्रह्मर्षीं० क्षत्रर्षीं० वसुं० रुद्रं० सनकं० सनंदनं० सनात
नं० वृधिव्यादीनिपंचमहाभूतानि० एकादशवक्षुरादीनिकरणानि० चतुर्विधभूतग्रामं०
पितरं० पितामहं० प्रपितामहं० मातरं० पितामहीं० प्रपितामहीं० आत्मानं० पितरं० पि
तामहं० तर्पयामि इतितर्पणविधायगृहमागत्यदेशकालौ संकीर्त्य अशेषदुःखनिवृत्ति
निरतिशयसानन्दप्राप्तिपरमपुरुषार्थप्राप्तये करिष्यमाणपरमहंससत्यासत्त्वीका
रार्थतदंगत्वेनाष्टौश्राद्धानिसद्देवानिसांकल्पिकविधिना अनेनामद्वयेण वा तंत्रेण
करिष्यइतिसंकल्प्य समवसु संज्ञका विश्वेदेवानादीमुखवा स्थानेक्षणः कर्त्तव्यः इ
त्येकंहेत्वा तथैव द्वितीयं वृणुयात् एवं सर्वत्र तत्र प्रथमे देवश्राद्धे ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः

राम

२

(2A)

नान्दीमुखाः स्थानेक्षणः कर्त्तव्यः एवं द्वितीयेऽङ्के विश्राद्धे देवर्षिब्रह्मर्षिक्षत्रर्षयः ना
न्दीमुखाः स्थानेक्षणः कर्त्तव्यः २ तृतीये दिव्यश्राद्धे वसुतडादित्याः नान्दीमुखाः स्था
नेक्षणः कर्त्तव्यः ३ चतुर्थे मनुष्यश्राद्धे ~~स~~ सनकसनन्दनसनातनाः नान्दीमुखा
स्थानेक्षणः कर्त्तव्यः ४ पंचमे भूतश्राद्धे पृथिव्यादीनि पंच महाभूतानि एकादश च
क्षुरादिकरणानि चतुर्विधो भूतग्रामः नान्दीमुखा स्थानेक्षणः कर्त्तव्यः ५ षष्ठे पितृ
श्राद्धे पितृपितामहप्रपितामहाना नान्दीमुखाः स्थानेक्षणः कर्त्तव्यः ६ सप्तमे मातृश्रा
द्धे मातृपितामहीप्रपितामह्यः नान्दीमुखाः स्थानेक्षणाः कर्त्तव्यः ७ अष्टमे आत्मश्रा
द्धे आत्मपितृपितामहाना नान्दीमुखा स्थानेक्षणः कर्त्तव्यः इत्यष्टादश ब्राह्मणानि
मन्त्रेतेषां पादाभ्यां यथापूर्वं प्राप्नुयानुदकसंस्थानुपवेश्य प्रार्थयेत् सन्ध्या

(3)

सं.

३

सार्थमहं श्राद्धं कुर्वेच्च तद्विजो नमाः अनुशोषाय पुष्पाकं सिद्धिं प्राप्स्यामि शाश्वतीम् ग
र्भवासभयाद्वा तत्सुतातापत्रयादिति गुहां प्रवेष्टुं मिच्छामि परं पदमनामयम् ॐ कुरु
तति द्विजैरुक्ते कर्त्री सर्वत्र द्विजकरेण पोदत्वा न नुद्वर्ग्युग्मं यवसहितं गृहीत्वा सत्य
वसुसेतक विश्वेदेवानादीमुखः इदमासनं इति विप्रदक्षिणभागे आसनं दत्वा एवं द्वि
तीये विप्रे ततो ब्रह्मा घृष्टपार्वणार्थमुपविष्टो दशब्राह्मणेभ्यो वमेवासना निदध्या
त् यथा ब्रह्मविष्णु महेश्वरानादीमुखः इदमासनं १ देवर्षि ब्रह्मर्षि क्षत्र्यर्ष्य ० इद
मासनं २ वसुरुद्रादिना नादीमुखः इदमासनम् सनक सनन्दन सनातनः नादी
मुखः इदमा ३ पृथिव्यादीनि पंच महाभूतानि एकादश चक्षुरादी करणानि चतुर्विधो
भूतग्रामानादीमुखः इदमासनं पितृपितामहप्रपितामहानादीमुखः इदमासनं ।

राम

३

(3A)

मातृपितामहीप्रविशामह्यः नान्दीमुखाः इदमासनं आत्मपितृपितामहाः नान्दीमुखाः
दमासनं इतिसर्वशसनं देवा सत्यवसु संज्ञका विश्वेदेवानान्दीमुखाः एषगंधः स्वाहान
ममेत्येवंसर्वभ्यो द्विर्द्विः कनिष्ठिकया गंधं दत्वा पोदघात एव श्वेतपुष्पधूपदीपाद्यादनानि
दघात इमानि पुष्पाणि स्वाहानमम एषधूपः स्वाहानमम एषदीपः स्वाहानमम इद
माद्यादन निष्क्रमयद्रव्यं स्वाहानमेति ततो द्विजग्रे भोजनं भाजनं निनिधायोपस्तीर्य अन्ना
दिपरिविष्य तदभावे आमं तन्निष्क्रमयद्रव्यं वा निधाय गायत्र्या प्रोक्ष्य पृथिवीत इत्यभिमुख्य
सत्यवसु संज्ञका विश्वेदेवानान्दीमुखाः इदमन्नं आमं वा आमं निष्क्रमयद्रव्यं वा यथाशक्ति
सोपस्करं स्वाहा हव्यं नममेति सर्वत्र यथादेवतं अन्नत्यागं कृत्वा ततः प्रजापते नत्वर्णं
अनेन नान्दीमुखा देवादयः प्रीयंतामिति वदेत् ततो विद्याः बलिदानवर्जं भुंजीत ॥

(५)

सं.
४

थायतान्
हृष्टपुष्टे
चेतसा

तृतेषु उपास्ये पंचाक्षरमीति च श्रावयित्वा संपन्नमिति सर्वत्र पृष्टे सर्वरुचितमिति वदेयुः
नेदमामाहौ ततः आचान्तेषु विप्रेषु तांबूलं दक्षिणात्वेन हाक्षामलकानिष्कृय द्वां दातुमर्हमुत्त
जइतिसं कल्प्य पूर्वकंदत्वा उपसपन्नमिति ब्राह्मणा विस्मज्येदा तारइति वरयाचनं ब्राह्मणाश्च
दक्षिणीकृत्यौ प्रार्थयेत् स-या सार्धं मया आइहं तमेतद्विजो न माः अनुशां प्राप्य युष्माकं सि
द्धिं प्राप्स्यामि शाश्वतीं गर्भजन्मजरामीतः संतापनयनं तथा गुहां प्रवेष्टुमिच्छामि परंपदम
नामयमिति ताभ्यमस्तुत्यक्तं कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् यस्य स्मृत्येति विष्णुस्मरणं ते हि
राचामेदिति इति नांदी आह वरहा दशब्राह्मणसाध्यसबन्धनाम गोत्ररूपवर्जं प्रथमा
विभक्त्यैव संक्षेपरीत्याहौ आह प्रयोगः अथाश्वलायन कर्तृयत्नमानस्य प्रयोगः संक
ल्पे पार्वणविधिना अनेन आमेव वा करिष्यइति विशेषः पूर्ववत् क्षणासने दत्त्वा ब्राह्म

राम
४

(4A)

णाग्रे प्रागग्रर्भो य रिविन्धे देवार्थमर्घ्यपात्रमेकं अष्ट पार्वणार्थमष्टावित्येवं नवपात्राणि प्राक्
संस्तुतिनिधाय सर्वपात्रेषु द्विपत्रकपवित्रोतर्हि तेषु आसिन्वश नो देवीति संस्तुदनुमंत्र्य प्रथ
मे वैश्वदेवार्घ्यपात्रे यवो सिधान्यराभो वेतियवीनाय द्वितीया घृष्टु तिलो सीतिसोमे मप्रतिपा
त्रमावर्त्तयन् यवानो यगन्धपुष्पाणि तृष्ठी नद्यात् ऊहप्रकारस्तु यवो सिसोमदेवत्यो गोसवेदे
वनिर्मितः प्रत्नवद्भिः प्रतः पुष्पाना न्दीमुखान्देवान् श्रीणया हिनः स्वाहेति प्रथमपार्वणपात्रे द्वि
तीयेना न्दीमुखान् ऋषीन् श्रीणया हिनः स्वाहेति तृतीयेना न्दीमुखान् देवान् श्रीणया हिनः स्वाहे
ति चतुर्थेना न्दीमुखान् मनुष्यान् श्रीणया हिनः स्वाहेति पंचमेना न्दीमुखान् विभूतान् श्रीणया
या हिनः स्वाहेति षष्ठेना न्दीमुखान् पितृन् श्रीणया हिनः स्वाहेति एवं सप्तमाष्टमयो र्यथा स्थितः
पितृशङ्खः ततः प्रतियुग्ममेकैकमर्घ्यपात्रं स्वाहा घ्या इत्याहत्यानिवेद्य सर्वपात्रोदघात् ॥

57

स.
५

तत्र प्रथमं देवद्विजकरे अर्घ्यपात्रोप री स्तुपवित्रं निधाय पात्रांतरेणार्घ्यपात्रं स्तुजलं अर्धं गृही
त्वा यारिव्या इति मंत्रात् सत्यवसु संज्ञका विश्वे देवा नान्दी मुखवा इदमर्घ्यं स्वाहानमम । इत्यर्घ्यं
देत्वा ततो वशिष्ठार्घ्यं जले न द्वितीयं देवद्विजे पूर्ववत् देत्वा एवमेवोत्तरत्रार्घ्यपात्रं देधा विभज्य
प्रतिपार्वणे निमंत्रितविप्रद्वये दद्यात् हानप्रकारस्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वरानां दी मुखवा इदं वो
र्घ्यं स्वाहानमम । विप्रदस्तात् सप्तह्यं आपो नुमंत्रयेत् यारिव्या आप इत्यनेन आपो दद्यात् द्वि
तीये देवर्षि ब्रह्मर्षि शुक्लर्षयः नान्दी मुखवा इदं वोर्घ्यं स्वाहानमम यदि तृतीये वसुतदा
दित्या नान्दी मुखवा इदं वोर्घ्यं स्वाहानमम । चतुर्थे सनकसनंदनसनातनाः नान्दी मुखवा
इदं वोर्घ्यं स्वाहानमम पंचमेष्टिव्यादीनि पंच महाभूतानि एकादशचक्षुरादिकरणा निच
तुर्विधो भूतयोमः नान्दी मुखवा इदं वोर्घ्यं स्वाहानमम षष्ठे पितृपितामहप्रपितामहानां दी

राम
५

(5A)

मुखाः इरेवः अर्घ्यं स्वाहानमम सप्तमे मातृपितामहीप्रपितामह्यः नान्दीमुखाः इदं बोध्यं स्वा
हानमम अष्टमे आत्मपितृपितामहानान्दीमुखाः इदं बोध्यं स्वाहानमम सर्वत्रार्घ्यदानांते
तन्नात्रं युञ्जीकृत्य पूर्वोक्तरीत्या गंधाद्या कुदनांते भोजनपात्राण्यासाद्य अन्नौकरणार्थं
य मन्त्रमादाद्य ताः कृत्वा आमपक्षेतं दुःखा न्वागृहीत्वा स्वदानसंपत्त्या वयं दाया वदानसंपत्त्या
अयेकव्यवाहनाय स्वाहा सोमाय पितृमते स्वाहेति मंत्राभ्यां वैश्वदेविकविप्रौविहायावशिष्टो
इशत्राह्मणकरेषु कृत्वा मधु इवाण्यन्नादिपरिविष्य आमपक्षेत्वा मंतं निष्कृप्य इव्यं वा
ह्नादशणत्रेषु निदध्यात् पूर्ववत् श्रावणानंतरं कर्त्ता संपन्नमिति पृष्टे सर्वरुचिर्नमिति वदे
युः नेदमामादौ आचानैषु हिजेषु इवार्धयवत्ताजवदरीफलपुतान्नेन आमपक्षेत्
कुनावापिंडदानं कुर्यात् यथागेमयोपलिप्तभूमौ अपहृतेति मंत्रावृत्त्या दक्षिणारंभाः

(6)

स.
६

प्रागपताउरक संस्कारा अष्टरेखाः कृत्वा ता असुक्ष्मसर्वा सुप्रागग्रान् कुशान् अतिदी
र्घदूर्वा वा आस्तीर्य तासुरेखासुरक्षिणारेखा मारभ्य प्रतिरेखां पिंडत्रयार्थं स्त्रलत्रये प्रा
क संस्कारं शुद्धतामिति मंत्रेण जलं सिंचेत् मंत्राश्च शुद्धतां ब्रह्मणो नादी मुखः शु
द्धतां विष्णो नादी मुखः शुद्धतां महेश्वरानादी मुखः तदुत्तररेखायां शुद्धतां
तां देवर्षयो नादी मुखः शुद्धतां ब्रह्मर्षयो नादी मुखः शुद्धतां क्षत्रर्षयो नादी मु
खाः तृतीये रेखायां शुद्धतां वसवो नादी मुखः शुद्धतां इन्द्रानादी मुखः शुद्धता
मादित्यानदी मुखः चतुर्थे रेखायां शुद्धतां सनकानादी मुखः शुद्धतां सनन्दना
नादी मुखः शुद्धतां सुनातनानादी मुखः पंचमरेखायां शुद्धतां पृथिव्यादीनि
पंचमहाभूतानि नादी मुखानि शुद्धतां एकादशश्चक्षुरादी निकरणानि नादी मुखः

राम
६

(6A)

नि शुभंतां चतुर्विध भूतग्रामानादीमुखः षष्ठरेखायां शुभंतां पितरोनादीमुखः शुभंतां पिताम
हानादीमुखः शुभंतां प्रपितामहानादीमुखः सप्तमरेखायां शुभंतां मातरोनादीमुखः शु
भंतां पितामहोनादीमुखः शुभंतां प्रपितामहोनादीमुखः अष्टमरेखायां शुभंतां आ
त्मानोनादीमुखः शुभंतां पितरोनादीमुखः शुभंतां पितामहानादीमुखः इति सर्वत्र ज
लं सिंवेत् पूर्वोक्तद्वयेण अष्टाचत्वारिंशत्पिंडान् कृत्वा उत्तरेखा मुकुतजलसेकस्तुले एकस्यै
व देवतायै पिण्डद्वयं दद्यात् प्रति पिण्डं मंत्राद्यतिरिति नारायणचक्रिकारा मतांतरे तु द्वितीयस्य
स्त्रीमिति पूर्व पिण्डदानमंत्रास्तु ब्रह्मणे स्वाहा नानादीमुखः तदुत्तरतरे पूर्वतो वा द्वितीयः एवं
सर्वत्र विष्णवे स्वाहा नानादीमुखः २ महेश्वराय स्वाहा नाना २ द्वितीयरेखायां देवर्षिभ्यो ना
दीमुखेभ्यः स्वाहा ३ ब्रह्मर्षिभ्यो नानादीमुखेभ्यः स्वाहा २ क्षत्रर्षिभ्यो नानादीमुखेभ्यः स्वाहा २

(7)

सं.
७

तृतीयेरेखायां वसुभ्यो नान्दीमुखेभ्यः स्वाहा २ रुद्रेभ्यो नान्दीमुखेभ्यः स्वाहा २ आदित्येभ्यो
नान्दीमुखेभ्यः स्वाहा २ चतुर्थेरेखायां सनकाय नान्दीमुखाय स्वाहा २ सनदनाय नान्दी
मुखाय स्वाहा २ सनातनाय नान्दीमुखाय स्वाहा २ पंचमरेखायां इधियादिपंचमहाभू
तेभ्यो नान्दीमुखेभ्यः स्वाहा २ एकादशवस्तुरादिकरणेभ्यो नान्दीमुखेभ्यः स्वाहा २ च
तुर्विधाय भूतग्रामाय नान्दीमुखाय स्वाहा २ षष्ठेरेखायां पित्रे नान्दीमुखाय स्वाहा २ पि
तामहाय नान्दीमुखाय स्वाहा २ प्रवितामहाय नान्दीमुखाय स्वाहा २ सप्तमरेखायां
मात्रे नान्दीमुखायै स्वाहा २ वितामह्ये नान्दीमुखायै स्वाहा २ प्रवितामहाये नान्दीमुखा
यै स्वाहा २ अष्टमरेखायां आत्मने नान्दीमुखाय स्वाहा २ वित्रे नान्दीमुखाय स्वाहा २ पि
तामहो नान्दीमुखाय स्वाहा २ अत्र वित्रो मादमध्यमित्याद्यनुमंत्रणादिसर्वेष्टतां

राम
७

(7A)

तं पिण्डानुगन्धादिनासंप्रन्यनमस्तुत्योपसंपन्नमिति विसृज्य ब्राह्मणेभ्यः पूर्ववदक्षिणा
दानादिसर्वं कुर्यात् इति एवमष्टौ श्राद्धोत्तरं ब्रह्मरात्र्यनुरोधेन तस्मिन्दिने द्वितीये वा शिरसा
र्धं मूर्ध्नि पंचषट्केशान् स्थापयित्वा कक्षोपस्थवर्जं केशं मथुलोमादिवपने विधाय नखा
नि निरुत्तय तथा विधित्वा त्वा कौपीनाच्छादयन् पुष्पयुक्तस्वात्मने आचार्याय दक्षिणां ह्यहो
मार्थं च दत्वांश्च कृत्वा सति विभवेषु नक्षत्राणां श्रितादिभ्यो धनादि विभज्य संतर्प्य स्वीयं ध
नं सन्यासरात्र्यो विप्रेभ्यो यतिभ्यश्च विभज्य तदा तया शेषमर्थ्यभ्यो दद्यात् असति विभ
वे स्वात्मानमेव तेभ्यो भिवेदयेत् अथ देवागारे श्वागारे नदीतीरे गोछेरण्ये वा शुचौ दे
शे स्वकौपीनादिविवर्णं कृत्वा वैष्णवं सकल्माषं ग्रंथि युक्तं यो विरहितमदधं स त्वचं शि
रः प्रमाणां तत्काटांतं भू प्रमाणां वा दण्डमल्लसमस्तूलं समूलोत्पादितं विप्राचीतं सम

(६)

सं.
८

पर्वत्रांधियुक्तं समुद्रं संपाद्य शंखोदकेनाष्टोत्तरवारं प्रणवेन पुनश्च स्तूते न केशवादिना
ममंत्रैश्चापि विविधैः मंत्रैः कंदर्पं जलपवित्रं शिष्यपात्रं कर्मण्डलुं आस
नं कौपीनं आभूषणं कथापाठके इति दश यष्टी जलपवित्रं शिष्यपात्रं कर्मण्डलुमिति
पंचवासंस्तुत्योपविश्योदगयनादौ एकादश्यां द्वादश्यां वा आतुरश्चेत्कस्मिंश्चित्काले
वा देशकालौ स्मृत्वा परमहंसदि संपासप्रहृष्टो करिष्य इति संकल्प्य तदंगत्वेन वि
हितमादौ गणेशपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नानादींश्चाह्वयित्वा निचकरिष्य इति संक
ल्प्य तानि कुर्यात् । आचम्य प्राणानायम्य केशवै ब्रह्मा जलं विधाय मन्त्रमाजपेत्
ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ विष्णवे नमः ॐ रुद्राय नमः ॐ सूर्याय नमः ॐ सोमाय नमः ॐ
आत्मने नमः ॐ अंतरात्मने नमः ॐ परमात्मने नमः इत्युच्चार्य ॐ अग्निमीळे ॐ इ

राम
८

(8A.)

चेत्कोर्जेता ॐ अग्र आया हि ॐ शान्तो देवी इति वेदादीन् न जित्वा सक्तुमुष्टित्रयं प्रणवेन
त्रिः प्राश्या चम्यनाभौकरंदत्वा भिमंत्रये देभिर्मंत्रैः ॐ अं आत्मने स्वाहा ॐ उं अंतरात्मने
स्वाहा ॐ मं परमात्मने स्वाहा ॐ प्र जापतये स्वाहेति ततः पयो रधियु तमाज्यमापो वा
त्रिष्टुदसीति प्रथमं प्रष्टुदसीति द्वितीयं विष्टुदसीति तृतीयं प्राश्यापः पुनंतिति न लंप्रा
श्याचामेत् ततः उपवासं करिष्यामीति संकल्पयेत् ततः सावित्रीप्रवेशः यथा ॐ भूः
सावित्रीप्रविशामि तत्सवितुर्वरेण्यं ॐ भुवः सावित्रीप्रविशामि भर्गो देवस्य धी महि
ॐ स्वः सावित्रीप्रविशामि धियो यो नः प्रचोदयात् इति न पेश किंचन प्राश्रीयात्
ततः अस्ममपात्या गोपासनाग्निं समिधं विष्टुन्नश्चेत्युनः सन्धानं अग्नित्यागप्रायश्चित्तं हो
म इत्येता न पूर्वकं कुर्यात् अनाहिताग्निविधुरेणष्टष्टोदिविविधानेनाग्निरूत्यादनीयः

(१)

सं.
६

तथा च कात्यायनः ओणसमं ह्यवसथ्यं पृष्टोदिविजमेव वा लोकाग्रिमितरं वापिश्रद्ध
वान् समयदा भवेत् तत्र आचम्य शण्णानां यम्य देशकालौ स्मृत्वा ब्रह्मावाधानाद्यर्थं वि
धुरकल्योक्तविधुराग्रिमुत्पादयिष्ये इति संकल्प्य स्तुंडिले लेखा मुहुरिष्य व्याहृतिभिः प्र
णवेन च श्रोत्रियागारादग्निमाताय अन्व प्रिरुष सामग्रमख्यद च हानिप्रथमो जातवेदाः
अनुसूर्यस्य पुरुत्राचरश्मी ननु धावाद्ययिवी आतनान इति मंत्रेण स्तुंडित्वा दात्रेयां
दिशि निधाय पृष्टोदिविपृष्टो अग्निः पृथिव्या पृष्टो विश्वा ओषधीराविवेश विश्वानरः
सहसा पृष्टो अग्निः स नो देवा सरिषः पातु नक्तं इति मंत्रेण स्तुंडिले लेखा सुप्रतिष्ठाप्य
तेनैव मंत्रेण काष्ठैः समिध्परिसमुत्पतत्सविः त्वाहा सवित्र इदं गाः सवितुर्व
रेण्यस्य चित्रा माहं पृष्टो सुमतिं विश्वजन्यां यामस्य कण्वो अंड हत्प्रमीनाः सहस्र

राम
९

अध्यानोदेरसवितः प्रजावत्सावीः सौभगं । परादुष्वन्नियः सुवः स्वाहा । सवित्रइदं ९

(9A)

धारां पयसामही गमत्वा हा सवित्रइदं विश्वानि देवसवितर्दुरिता नि परा सुव यद्रइत न्नभा
सुवत्वा हा सवित्रइदं इति तिस्रः समिधो ध्यायाय पुनः परिसमुद्ययस्य स्मृत्येति विष्णुस्मरेत् ९
वमग्निसिद्धिं कृत्वा विधुरो ग्निसमिधनं कुर्यात् ततो ब्रह्मा न्वाधानम् असमाना तूर्वप्राणाना
यस्य देशकालौ संकीर्त्य परमहंससंन्यासं कर्तुं तत्र विहितं ब्रह्मा न्वाधानं करिष्ये इति संकल्प्या
ग्नीन्धनाद्याज्यसंस्मरणं ते सुकसुवौ संमज्ज्याग्निं परिषिच्य सुविचतुर्गृहीतं गृहीत्वा ॐ स्वाहेति
कृत्वा परमात्मन इदं नममेतित्यजेत् उत्तरपरिवेकं कृत्वा यस्य स्मृत्येति विष्णुस्मरेत् एत
द्ब्रह्मा न्वाधानं ततः सन्ध्यावन्दनपूर्वकमस्मृतमित्यादित्ये स्वाग्नौ नित्यहोमे कृते वैष्णुदेवं कुर्या
त् अथ सायं होमानंतरमुत्तरेणाग्निं तृणानि सम्यगास्तीर्य तेषु दंडादीनि दश यस्यादीनि षेच
वाद्द्वग आसाद्य दक्षिणे नाग्रिं कुशेषु कृत्वा जिनमास्तीर्य तस्मिन्नुपविश्य गायत्रीं जपन्

१०)

सं.
१०

जागरणं कुर्यात् ततो ब्राह्मे मुद्रार्त्त उथाय यथा विधि स्नात्वा प्रातः सन्ध्यां प्रातर्होमं वैश्वदेवादि
कृत्वा प्राणानायम्य व्याहृतीर्जं पित्वा आग्नेयं स्नात्वा लीपाकं कुर्यात् तत्र प्रयोगः देशकालौ संकी
र्त्य परमहंससम्यासं करिष्यमाणो मुकुशमार्द्धं तत्पूर्वं गत्वेन विहितमाग्नेयं स्नात्वा लीपाकं करि
ष्यदिति संकल्प्य इध्मावर्द्धिषी सन्नह्यपत्यवहंति चरुः श्रपयित्वेत्यादि पार्वणं स्नात्वा लीपाकं चरु
सर्वं कुर्यात् आश्वलायनानां तु संकल्पं कृत्वा चत्वारिंशं ते त्रिंधात्वा न्वादध्यात् अस्मिन्नन्वा
दितेना वित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा प्रधानदेवतामग्निं च रुद्रयेण शेषेणेत्येदि पूर्णपात्र
निधानांते सपवित्रेशर्पे अग्रयेत्वा जुष्टं निर्वपामीति चतुरो मुष्णी निरुप्य तथैव प्रोक्ष्ये इत्यादि
आज्यभागांते प्रधानहोमेऽग्रयेत्वा हेति कृत्वा यदस्येति स्विष्टा कृतं च कृत्वा शेषं स्नात्वा लीपाकं चरु
कुर्यादिति ततो भूर्भुवस्वरित्यप स्पृष्ट्वा तरत्समन्दीति सूक्तमप्सु जवेत् विप्रान्संभोज्य कर्मणाः

राम
१०



मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com